

sayı /5

Kutlu Zuhur Dergisi

Hakikat zuhur edene değin ...

Kutlu Zuhur Aralık Sayısı

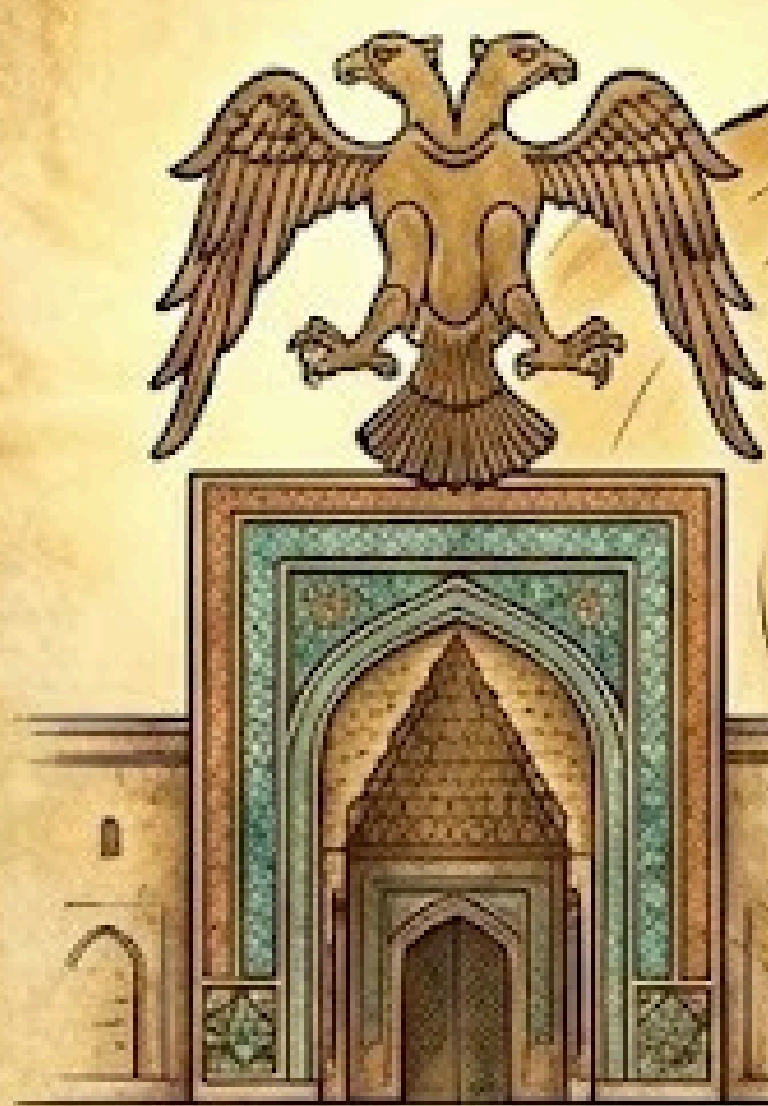
*Bu dergide tarihten edebiyata
Sanattan
bilim tekniğe kadar her şeyi
bulabileceksiniz tüm okullarımıza
keyifli okumalar dilerim Bir sonraki
sayımızda görüşmek üzere...*

تاریخ

۱۵۴۳

ادبیات

ادبیات

تاریخ ادبیات ایران
از دکتر علی محمد
نوری
چاپ اول ۱۳۴۳
چاپ دوم ۱۳۵۴

Molla Lutfi

Tam adı Lutfullah bin Kudbettin et-Tokadî el-Hanefî'dir. Bir Osmanlı aydını olan Molla Lutfi; Sarı Lutfi, Deli Lutfi veya Lutfullah et-Tokadî olarak da bilinir.

Sinan Paşa ve Ali Kuşçu gibi âlimlerden mantık, felsefe, kelim, astronomi ve matematik dersleri almıştır. Fatih Sultan Mehmet'in vezirlerinden olan Sinan Paşa'nın tavsiyeleri ile Hazine Kütüphanesi'nin müdürlüğüne (Hâfız-ı Kütüb) atanmış olan Molla Lutfi, bir süre sonra hocası ile birlikte Sivrihisar'a gitmiştir. Molla Lutfi oldukça ince bir zekâyâ ve espri kabiliyetine sahipti. Matematik ve astronominin yanı sıra iyi bir tıp âlimi olan İbn-i Sina'nın eserlerini iyice özümsemiği bilinmektedir. Molla Lutfi'nin, çoğu Arapça olan ve 17. yüzyıla kadar bilim çevrelerinin ve talebelerin elinden düşmeyen çok sayıda eseri vardır. Mevzûâtü'l-Ulûm en önemli eseridir. Bu eserde 100 kadar bilim dalını konulara göre ayırmış, ayrıntılı olarak örneklendirmiş; ekonomi ve ahlak gibi bilimleri de dini ilimlerin içerisine dâhil etmiştir.

Kısa zamanda hızla mevki alarak yükselen Molla Lutfi, Fatih Sultan Mehmet Han'a bile şaka yapacak bir dereceye ulaşmıştır. Fakat bu durum, onun bazı yüksek rütbeli memurlar tarafından sevilmemesine yol açmıştır. Kendisini çekemeyen bu kimselerin "dinsizlik" suçlamaları ile mahkemeye verilmiş ve idam ettirilmiştir.

Birincil ve Ansiklopedik Kaynaklar

Özen, Şükrü. "Molla Lütfi". Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, Cilt 30, ss. 255-258. İstanbul: TDV Yayınları, 2005.

Taşköprüzâde, Ahmed Efendi. Eş-Şakâiku'n-Nu'mâniyye fî Ulemâi'd-Devleti'l-Osmâniyye. (Çev. M. H. Sözen). İstanbul: Bedir Yayınevi, 2019.

Modern Araştırma ve İncelemeler

Adıvar, Adnan. Osmanlı Türklerinde İlim. İstanbul: Remzi Kitabevi, 1982. (Molla Lütfi'nin bilimsel yönü için temel kaynaktır).

Ocak, Ahmet Yaşar. Zındıklar ve Mülhidler (15.-17. Yüzyıllar). İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yayınları, 1998. (İdam süreci ve "zındıklık" suçlamasının sosyolojik analizi için en önemli eserdir).

Mehmet Sinan KILINÇ

Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî:

Aşkın ve Hikmetin Işığında Bir Ömür

13. yüzyıl, insanlık tarihinin en çalkantılı dönemlerinden biriydi. Moğol istilaları, siyasi kargaşalar ve toplumsal çöküşler, insanları umutsuzluğa sürüklüyordu. Ancak tam da bu karanlık dönemde, Konya'da bir ışık yandı: Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî. Onun sözleri, çağları aşarak günümüze kadar ulaştı; aşkı, hoşgörüyü ve insan olmanın derin anlamını anlatmaya devam ediyor.

Doğudan Gelen Bilgelik

Mevlânâ, 1207 yılında bugünkü Afganistan sınırları içinde yer alan Belh şehrinde doğdu. Babası Bahaeddin Veled, dönemin tanınmış din âlimlerinden biriydi. Moğol istilasını nedeniyle ailesiyle birlikte Belh'ten ayrılan Mevlânâ, uzun bir yolculuğun ardından Anadolu'ya, Konya'ya yerleşti. Bu şehir, onun hem manevi olgunluğa eriştiği hem de düşüncelerini insanlarla paylaştığı bir merkez haline geldi.

Şems-i Tebrizî ile Karşılaşma

Mevlânâ'nın hayatındaki en büyük dönüm noktası, 1244 yılında Şems-i Tebrizî ile karşılaşmasıdır. Bu karşılaşma, onun düşünce dünyasında adeta bir devrim yaratmış, Mevlânâ'yı bir medrese âliminden aşkın ve hakikatin peşinde koşan bir sûfiye dönüştürmüştür. Şems, Mevlânâ'nın içindeki ilahi aşkı uyandırmış, onu mecazî aşktan hakiki aşka yönlendirmiştir. Bu derin dostluk, Mevlânâ'nın eserlerine de yansımış, özellikle "Divân-ı Kebîr"de Şems'e duyduğu hayranlık ve aşk dile getirilmiştir.

Mesnevî: Maneviyatın Yol Haritası

Mevlânâ'nın en bilinen eseri "Mesnevî-i Ma'navî", sadece bir şiir kitabı değil, aynı zamanda bir hayat rehberidir. Altı ciltten oluşan bu eser, hikâyeler, kıssalar ve öğütlerle doludur. Her bir beyitte, insanın iç dünyasına dair derin analizler, ahlaki öğretiler ve tasavvufi sırlar yer alır. Mesnevî, "Kur'an'ın özü" olarak da anılır; çünkü Mevlânâ, bu eserinde Kur'an'ın manevi boyutunu şiirsel bir dille yorumlamıştır.

Evrensel Bir Bilge

Mevlânâ'nın en dikkat çekici yönlerinden biri, düşüncelerinin evrenselliğidir. O, insanı din, dil, ırk ayrımı yapmaksızın kucaklamış, "Gel, ne olursan ol yine gel" çağrısıyla tüm insanlığa seslenmiştir. Onun bu kapsayıcı yaklaşımı, bugün bile dünyanın dört bir yanında yankı bulmakta, farklı inançlardan ve kültürlerden insanlar Mevlânâ'nın sözlerinde kendilerini bulmaktadır.

Modern Dünyada Mevlânâ

Günümüzde Mevlânâ'nın öğretileri, sadece tasavvuf çevrelerinde değil, psikolojiden edebiyata, sanattan kişisel gelişime kadar pek çok alanda ilham kaynağı olmaktadır. Özellikle Batı dünyasında Rûmî adıyla tanınan Mevlânâ, aşkın, barışın ve içsel dönüşümün sembolü haline gelmiştir. .

Sonsuzluğa Açılan Kapı

Mevlânâ, 17 Aralık 1273'te Konya'da vefat etti. Ancak onun ölümü, bir son değil, "Şeb-i Arûs" yani "düğün gecesi" olarak kabul edilir. Çünkü Mevlânâ'ya göre ölüm, sevgiliye kavuşmanın, yani Allah'a ulaşmanın başlangıcıdır. Her yıl 17 Aralık'ta Konya'da düzenlenen anma törenleri, onun bu anlayışını yaşatmaya devam eder.

Son Söz

Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, sadece bir şair ya da düşünür değil, aynı zamanda insan ruhunun derinliklerine inen bir yol göstericidir. Onun sözleri, çağlar ötesinden gelen birer davet gibidir: Kendini tanı, aşkı bul, hoşgörüyü yaşa ve insan ol. Bugün, onun öğretileri hâlâ taze, hâlâ yol gösterici. Çünkü Mevlânâ, insanın özüne seslenir; ve öz, zamanın ötesindedir.

Kaynakça:

- 1) Ahmet Şimşirgil Kayı Serisi
- 2 Ebubekir Sifil Tasavvuf ve Şeriat
- 3) Wikipedia.com Mevlana
- 4) Fatih Çıtlak Hoca Sema ve aşkın dili

Cihat Deliktaş

BİLİM VE TEKNIK

Keşfinden Cüce Gezegenliğe Uzanan Yolculuk

Güneş Sistemi'nin en uç noktalarında, karanlık ve soğuk bir dünyada yer alan Plüton, 1930 yılındaki keşfinden bu yana astronomi dünyasının en çok tartışılan gök cisimlerinden biri olmuştur. 76 yıl boyunca "9. Gezegen" olarak anılan bu buzlu dünya, 2006 yılında alınan tarihi bir kararla statüsünü kaybetmiş olsa da, New Horizons (Yeni Ufuklar) görevi sayesinde jeolojik olarak "canlı" ve karmaşık bir dünya olduğu kanıtlanmıştır. Bu Yazımızda, Plüton'un tarihçesini, fiziksel özelliklerini ve sınıflandırma sürecini incelemektedir.

İçerik

- 1.Keşif Tarihçesi: "X Gezegeni" Arayış
- 2.Fiziksel Özellikler ve Dış Yapı
- 3.İç Yapı ve Jeoloji
- 4.Yörünge Dinamikleri
- 5.Uydu Sistemi: İkili Gezegen Modeli
- 6.Sınıflandırma Krizi: Neden Artık Gezegen Değil?
7. Kaynakça

1. Keşif Tarihçesi: "X Gezegeni" Arayışı

Plüton'un hikayesi, henüz keşfedilmeden önce matematikle başlamıştır. 19. yüzyılda astronomlar, Uranüs ve Neptün'ün yörüngelerindeki açıklanamayan sapmaların, daha uzaktaki bilinmeyen bir kütlenin (Planet X) çekiminden kaynaklandığını düşünüyorlardı. Bu arayışı finanse eden Percival Lowell'ın ölümünden sonra, Lowell Gözlemevi'nde görevli genç astronom Clyde Tombaugh, "göz kırpma karşılaştırıcısı" (blink comparator) kullanarak gökyüzünü taradı. Tombaugh, 18 Şubat 1930 tarihinde hareket eden soluk bir nokta tespit ederek Plüton'u keşfetti. Gezegene, hem yeraltı dünyasının tanrısı olması hem de ilk iki harfinin Percival Lowell'a (PL) ithaf edilmesi nedeniyle, 11 yaşındaki Venetia Burney'nin önerisiyle "Pluto" adı verildi.

2. Fiziksel Özellikler ve Dış Yapı

New Horizons uzay aracının 2015 yılındaki yakın geçişi, Plüton'un sadece ölü bir buz topu olmadığını gösterdi.

- *Yüzey Bileşimi: Yüzey, %98 oranında donmuş Azot (Nitrojen) ile kaplıdır. Bunun yanı sıra Metan ve Karbonmonoksit buzları da bulunur. Gezegenin karakteristik kırmızımsı rengi, atmosferdeki metanın güneş ışığıyla parçalanarak yüzeye yağan "Tholin" adlı organik moleküllerden kaynaklanır. Sputnik Planitia: Gezegenin en ikonik özelliği olan "kalp" şeklindeki bölgenin sol tarafı, devasa bir azot buzı ovasıdır. Krater barındırmayan bu bölge, yüzeyin sürekli yenilendiğini ve jeolojik olarak genç olduğunu kanıtlar. Atmosfer: Plüton, mavi bir pus tabakasına sahip ince bir atmosfere sahiptir. Yörüngesi gereği Güneş'ten uzaklaştığında bu*
- *atmosfer donarak yüzeye yağar; yaklaştığında ise süblimleşerek tekrar gaz haline geçer.*

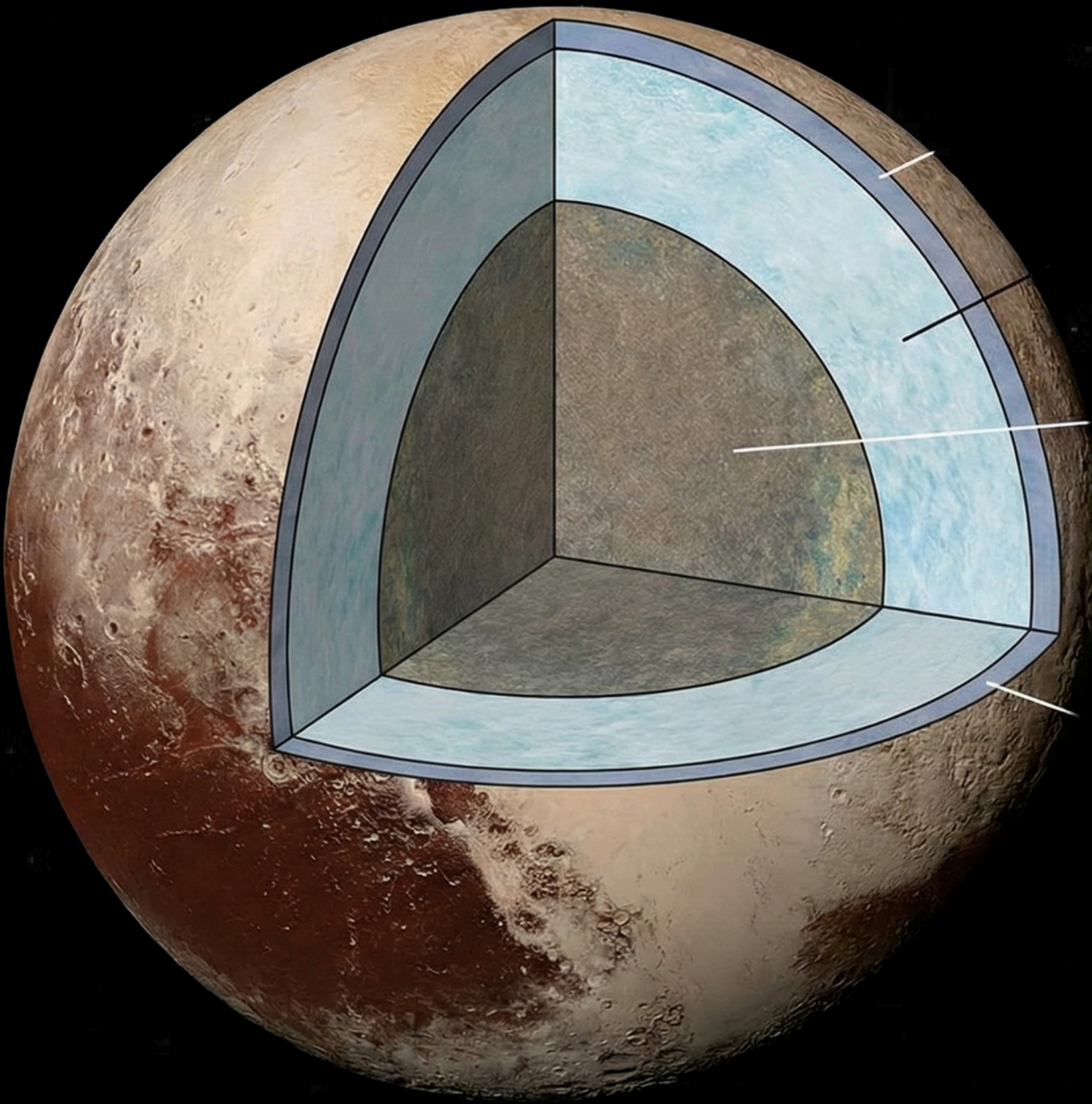
3. İç Yapı ve Jeoloji

Bilimsel modeller ve yerçekimi verileri, Plüton'un katmanlı (diferansiye) bir iç yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

1.Kabuk: Dış yüzeyin altında sert su buzundan (H₂O) oluşan kalın bir kabuk bulunur. Bu buz, o kadar düşük sıcaklıktadır ki granit kadar sert davranarak Plüton'un dağlarını oluşturur.

2.Yeraltı Okyanusu: Kabuğun altında, donmayı engelleyen amonyak sayesinde sıvı veya yarı-akışkan halde kalmış küresel bir su okyanusu olduğu düşünülmektedir. Yüzeydeki tektonik çatlaklar, bu okyanusun zamanla donup genişmesiyle açıklanmaktadır.

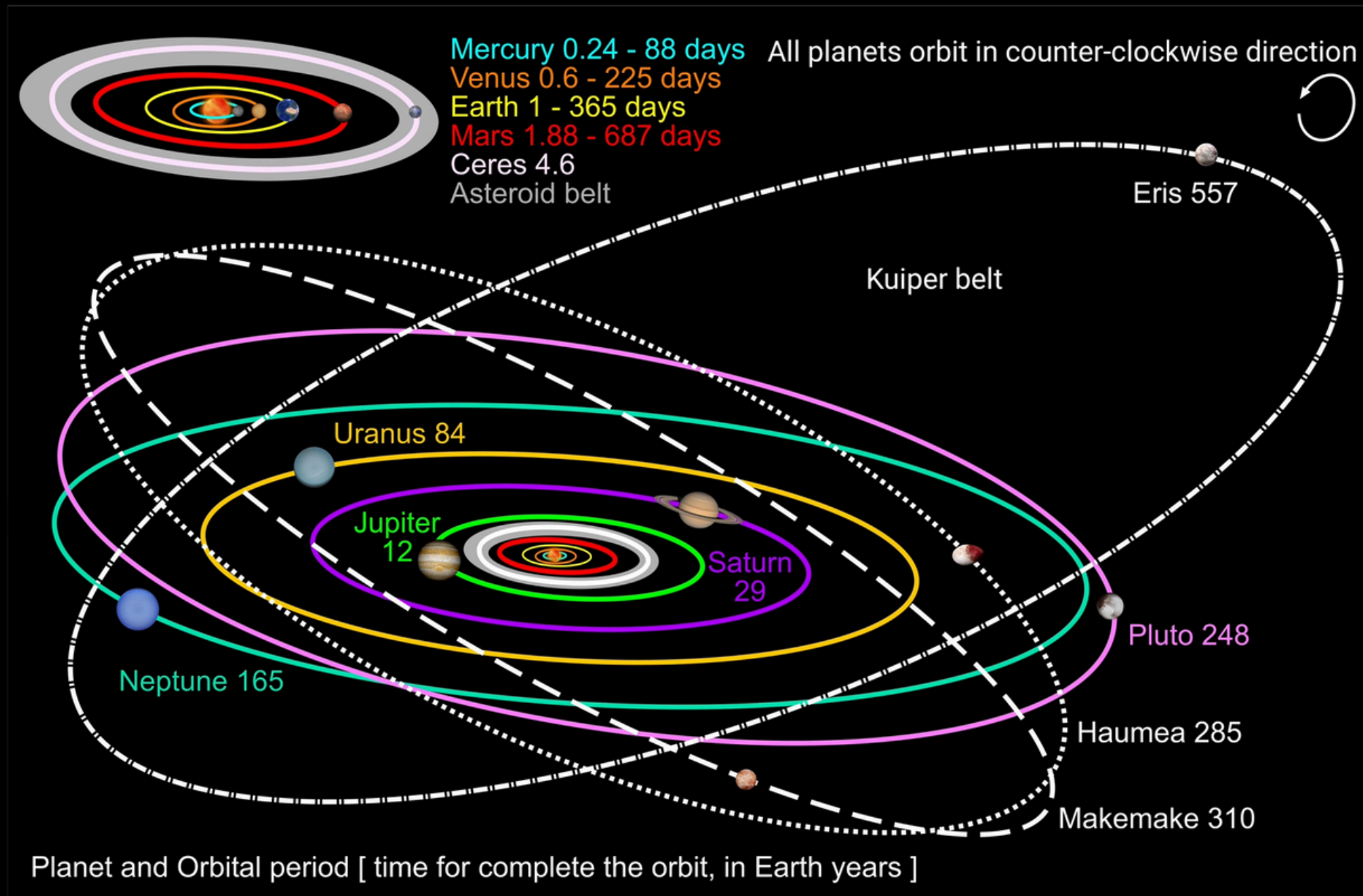
3.Çekirdek: Merkezin, radyoaktif bozunum ile ısı üreten kayalık bir çekirdekten oluştuğı tahmin edilmektedir.

4. Yörünge Dinamikleri

Plüton, diğer sekiz gezegenden tamamen farklı, kaotik bir yörünge yapısına sahiptir.

- **Eliptik Yörünge:** Güneş etrafındaki turunu 248 Dünya yılında tamamlar. Yörüngesi o kadar basıktır ki, dönem dönem Güneş'e Neptün'den daha fazla yaklaşır. **Eğiklik:** Yörünge düzlemi, diğer gezegenlerin bulunduğu düzleme göre 17 derece eğiktir. **Neptün Rezonansı:** Plüton ve Neptün arasında 2:3 rezonansı bulunur (Neptün 3 tur attığında Plüton 2 tur atar). Bu matematiksel kilitlenme, iki gezegenin yörüngeleri kesişse bile asla çarpışmamalarını sağlar.

5. Uydu Sistemi: İkili Gezegen Modeli

Plüton'un bilinen 5 uydusu vardır: Charon, Styx, Nix, Kerberos ve Hydra. Bu sistemin en dikkat çekici üyesi Charon'dur. Charon, Plüton'un kütlesine oranla o kadar büyüktür ki, iki cisim birbirleri etrafında, aralarındaki boşlukta bulunan ortak bir kütle merkezi etrafında dönerler. Ayrıca birbirlerine kütle çekim kilidi ile bağlıdırlar; yani her zaman birbirlerine aynı yüzlerini gösterirler. Diğer dört küçük uydu ise bu ikilinin etrafında kaotik bir şekilde, taklalar atarak döner.

6. Sınıflandırma Krizi: Neden Artık Gezegen Değil?

2000'li yıllarda Kuiper Kuşağı'nda Plüton boyutlarına yakın (Eris gibi) birçok cismin keşfedilmesi, "Gezegen nedir?" sorusunu gündeme getirdi.

Uluslararası Astronomi Birliği (IAU), 2006 yılında Prag'da toplanarak bir cismin gezegen sayılması için 3 kriter belirledi:

1. Güneş etrafında dönmelidir. (✓)
2. Küresel bir şekle sahip olacak kadar kütlesi olmalıdır. (✓)
3. Yörüngesindeki diğer cisimleri temizlemiş (hakim güç) olmalıdır. (✗)

Plüton, Kuiper Kuşağı'ndaki binlerce enkazla yörüngesini paylaştığı ve kütle çekimsel olarak o bölgeyi temizleyemediği için 3. kuralı ihlal etmiştir. Bu nedenle "Cüce Gezegen" sınıfına düşürülmüştür.

Sonuç olarak Plüton'un gezegen statüsünü kaybetmesi, onun bilimsel değerinden hiçbir şey eksiltmemiştir. Aksine, Plüton ve Kuiper Kuşağı'nın incelenmesi, Güneş Sistemi'nin oluşumuna dair en eski kalıntıları anlamamızı sağlayan bir kapı aralamıştır. O, artık "Gezegenlerin En Küçüğü" değil, "Kuiper Kuşağı'nın Kralı" olarak anılmaktadır.

7. Kaynakça

- IAU (International Astronomical Union). (2006). Resolution B5: Definition of a Planet in the Solar System. Paris: IAU General Assembly.
- NASA. (2024). Pluto: In Depth - Solar System Exploration. NASA Science Mission Directorate. [solarsystem.nasa.gov]
- Stern, S. A., et al. (2015). "The Pluto system: Initial results from its exploration by New Horizons." *Science*, 350(6258).
- Tombaugh, C. W. (1946). "The Search for the Ninth Planet, Pluto." *Astronomical Society of the Pacific Leaflets*, 5(209).
- Brown, M. E. (2010). *How I Killed Pluto and Why It Had It Coming*. New York: Spiegel & Grau.
- TÜBİTAK Bilim Genç. (2023). "Cüce Gezegenler ve Plüton'un Jeolojisi." [bilimgenc.tubitak.gov.tr]
- Jet Propulsion Laboratory (JPL). (2024). *Horizons System Ephemeris*. California Institute of Technology.

Ahmet Akif Küsim

Edebiyat, Etimoloji, Deneme

Edebiyat.
Etimoloji.
teralibyd mitemos ebuat
bebime.

Maec
linu
Man resuibs
mast deci-
et agrien
lyordmfi qum ad
undij. denam.

Rbrauja
tunitum
dolesite

Uehlian nosar
öergindan
gine gmmul.

Elegura
tipeyuln,
his harati din
non faroi,
ma
pet

vircekiye
adi ne-
exeseb
onim.
Jexoicem
sentindivior

Ethien Langrime

eesfeat Enerime tvaste,
utomi alligsum and-
nund oflegior
expectumue.

Etimoloji

İnkâr Sözcüğü

İnkâr sözcüğü Arapça نكر (n-k-r) kökünden gelir; "tanımamak, yadsımak, yabancı bulmak" anlamındadır. Aynı kökten türeyen münker "reddedilen, kötü sayılan" ve Nekir meleği de aynı etimolojik aileye aittir.

Farsça ve Osmanlıca üzerinden Türkçeye geçen inkâr, sadece "reddetmek" değil, bilinenin karşısına dikilme eylemi anlamını taşır. Bu yüzden "inkâr da hakikatin bir parçasıdır" sözü, tasavvufî bir hakikati dile getirir: Hakikat, zıddıyla tamam olur.

Kabulün kıymeti reddin gölgesinden doğar; perde olmadan tecelli olmaz.

Salkımsöğüt

Bir uzak Doğu inanişına göre aniden esen rüzgâr, kucağındaki bebeğiyle salkımsöğüt altından geçen bir annenin boynuna ağacın dallarını dolamış ve anne ölmüş. Söğüde geçen kadının ruhu, gece olduğunda yüksek vicdanlı insanlara görünürmüş. Melankoli ve kederin simgesi salkımsöğüt, anavatanı Çin'den İpek Yolu boyunca Avrupa ve Orta Doğu'ya yayılırken bu efsane de yayıldı mı bilinmiyor, ama bu ağacın dünya dillerindeki adının "ağlayan veya yaşlı söğüt" olduğu bilinir.

Salkım söğüdün o gün bu gündür ağladığını biz unutsak da, hatırlatan koca şaire selam olsun: "Ağlama salkımsöğüt/ağlama/Kara suyun aynasında el bağlama!"

Kabak

(Rusya Türkleri Meyhaneye neden kabak der?) Eski zamanlarda cam ve billur çok pahalı olduğundan su kabaklarının içi oyulup kurutularak su,şarap ve sair içeceklerin kabı olarak kullanılırdı.Osmanlı İmparatorluğu döneminde özellikle şarap saklamaya

yarayan,büyükklüklerine göre şişe,tas veya kadeh yerine geçen içi oyulmuş kabaklar,sadece Anadolu topraklarında değil,kabağın yetiştiği hemen her yerde ve Orta Asya Türk ülkelerinde de aynı amaca hizmet ederdi.

Osmanlı döneminde meyhaneleri bazen de kıraathaneleri basan zabitler şarap dolu kadehleri etrafa savururlarmış.Bir köşede kendi halinde oturan birine isabet ettiğinde,bu kişi kabak benim başımda patladı dermiş.Kabağın isabet ettiği masumlar o kadar çokmuş ki,deyim bugüne kadar gelmiş.

Tefekkürün Küllerinde Yeniden Doğmak

İnsanın en büyük yolculuğu, bir adım bile atmadan kendi içine yaptığı yolculuktur. Dış dünyanın gürültüsü, iç dünyanın sessizliğini bastırır; oysa tefekkür, kalbin en derin noktasına açılan görünmez bir kapıdır. O kapıdan geçebilmek için insanın önce susmayı, sonra duymayı öğrenmesi gerekir.

Düşünmek aklın işidir, tefekkür ise ruhun. Akıl ölçer, tartar, sınıflandırır; ruh ise hisseder, sezgilerle görür. Tefekkür, sadece bir düşünme değil; varlığın özüne yöneliştir. Her şeyin ardındaki hikmeti aramak, her anın içinde gizli olan ilahi mesajı fark etmektir. İnsan bir ağaca baktığında sadece ağacı değil, onun yaratılışındaki kudreti görebiliyorsa — işte o anda tefekkür başlamıştır.

Hız. İbrahim (a.s.), yıldızlara, aya, güneşe bakarken “Rabbim bu mu?” diye sormuştu. Her biri kaybolunca “Ben batıp gidenleri sevmem” diyerek tevhidin nuruna erdi. O tefekkür yolculuğunda, kalbinin yönünü gökyüzünden Hakk’a çevirdi. Böylece anladı ki, tefekkür sadece dış âleme değil, iç âleme yapılan bir seferdir.

Ancak tefekkür her zaman huzur getirmez. Bazen insan kendi içinde yanan ateşi fark eder; pişmanlık, korku, gurur, nefsin gölgeleri birer birer belirir. O ateş insanı yakar ama aynı zamanda arıtır. Hız. Yunus (a.s.)’ın balığın karnındaki yalnızlığı da bir yanıştı aslında. Karanlıklar içinde “La ilahe illa ente subhaneke inni kuntu mine’z-zalimin” diyerek Rabbine sığındı. O yakarış, onun yeniden doğuşuydu. Karanlığın bağrında tefekkür etti, ateşle değil, teslimiyetle arındı.

Evliyanın yolları da böyledir. Mevlânâ'nın yanışı, Şems'in gelişiyle başlar. "Ben hamdım, piştım, yandım" derken o yanışın aslında bir saflaşma olduğunu söyler. Ateş, kül eder gibi görünür ama özü saklar; kül, toprağa karışınca yeni bir filizin doğumuna vesile olur. Yunus Emre de der ki:

"Bir ben vardır bende benden içeri."
O içteki ben, tefekkürle doğar; dıştaki ben yanmadan o öz ortaya çıkmaz.

Küllerinden doğmak için önce neyin yanması gerektiğini bilmek gerekir: Kibir yanmadan tevazu doğmaz, hırs yanmadan kanaat belirmez, benlik yanmadan hakikat görünmez. Her yanış, bir eksilme gibi görünür ama aslında bir saflaşmadır.

Ve sonunda insan anlar: Yeniden doğmak bir kereye mahsus bir mucize değil; her nefeste, her fark edişte, her secdede tekrarlanan bir diriliştir. Hz. Peygamber (s.a.v.) her sabah secdeyle Rabbine yöneldiğinde, ümmetine de bu dirilişin yolunu gösterdi.

Tefekkür eden kalp, her sabah yeniden doğar;
her sabır, bir doğum sancısıdır;
her secde, küllerinden yükselen bir ruhtur.

ZÜMRÜD-Ü SABAH...

Şiirler

Şiirler

Şiirler

YAZI

El alır, el verir
Cevâb ekler yazı
Yol alır, yol verir
Bîtâb, tekler yazı

Gül alır,gül verir
Hicâb koklar yazı
Göl alır,göl verir
Mehtâbsaklar yazı

Mâl alır,mâl verir
Nisâb,çeker yazı
Çal alır,çal verir
Hesâbaklar yazı

Çöl alır,çöl verir
Serâb bekler yazı
Yel alır, yel verir
Turâb paklar yazı

Sal'alır,sal'verir
Kitâb hâklar yazı
Al alır, âl verir
Asap yoklar yazı

Kül alır,kül verir
Azâbyükler yazı
EBEDÎder: Tekbîr!
Mihrâbgökler yazı

**(18.03.2024) İHSAN FATİH POLAT/
(OZÂN EBEDÎ)**

MÜNEZZEHİYET

Şiir şairden münezzehtir,
Yazdırana manâsız gelir,
Hayallerle ortada koyuverir,
Ey münezzehiyet!

Meziyet hayal
kurdurtmakta değil,
Hayata hayalleri kör
gecede izletmektedir.

Geceler düştün
münezzehtir,
Başiboş sokaklara esirdir,
Düş görenlere imrenir;
Uyusa,düşler onu kendine
benzetir,
O da Münzevi gibi
nöbattedir...

Nöbetler insandan
münezzehtir,
Acıklı şiirler nöbette ele
geçirir;
Kaderle anlaşmalı
musallatlar birdir,
En alâ musallat nöbettir,
Gözyaşlarıyla
sulanır,kibirlidir,

*Kibir zamandan
münezzehtir,
Yavaşça yok edebilir,
Sahibi Kevser-i Havza'dan
men edilir,
Cezası mühletle ertelenir,
Atası Şeytan'dan beridir.*

*Yalnızlık maddeden
münezzehtir,
Yüreğinin sıkışan zehridir,
Devasıyla delirtir,
Yazana asırlık sebeptir,
Mahkumu olursun şu
zamanda ahir...*

*Ahir evvelden münezzeh
değildir,
Her varlığa kendiyle
muamele edilir,
Aldığı kadar verdirir,
Acıttığınca eksilir,
Hor gördüğüne minnet
ettirir...*

Münzevi

Mevlana Dergahına Vardım

*Aşkınla yandım ya Rab, serim döndü semaya
Mevlâna gibi dönerim, zikrim sensin her aya
Kalbim bir ney gibi inler, her nefeste adını
Canımda aşkın çağlar, vuslatınla doldu anı*

*Gönlümde aşkın ateşi, yakar nefsin duvarını
Her “Hu” deyişte silinir, kalbin paslı yarını
Semâda dönerken ruhum, seninle olur seyrân
Aşkınla mest olmuşum, yoktur senden gayrân*

*Zikrimde sen, fikrimde sen, her hâlimde sen varsın
Sensiz bir an düşünemem, seninle her an baharsın
Mevlâna’nın izindeyim, aşkınla döner serim
Ey Rahman, Ey Rahîm, seninledir her yerim*

Cihat Deliktaş

Kutlu Zuhur

Ŗiir Ŗairden münezzehtir.

